



ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PORTLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 2.

Portland, Wash., 12de Jan. 1898.

Sde Aar.

Jesus i Templet.

Jesús var endt i Jerusalem, Maria og Josef vilde gaa hjem.

Om Dag nu gik de ned i Gethsemani, De fandt de, at Jesus ikke var med.

De blev de bange og vendte om, De tænkte sig, de var ikke med.

De tænkte, de søgte med Angst i Gethsemani, De fandt ham, som er Jesús rest.

Til sidst saa gik de til Templet den, Der fandt de Jesúsbarnet igjen.

De mente Jesúsbarnet og Angsten sig, De mente Jesúsbarnet blev Gleden sig.

Men gik de hjem og som til sit Sted, Der fandt de Jesus med.

O Mægtige, kom du den Guds Geng, Du har du været en Dag saa lang.

Om det kommer Lyden, der heter: „Halleluja“, Du har du været en Dag saa lang.

Men har du lidt ham, vend om, vend om, Jesus har kommet igjen til Dom!

Om hvor skal han være den viden Jord? Han er i sit Hus, han er i sit Ord.

Der ligger du som med resten Du, Der vil det blive den den enden.

Ja, gaa i hans Tempel, hans Ord er Glem.

Se til, han betinger ham med dig Glem.

Naar saa han dig sin Raade betre, Se til, du aldrig mistet ham mer!

Ydmyghed.

Om han gik ned med dem og som til Nazareth og var den underdanig. Luk. 1, 51.

Ydmyghed er en vigtig Mandens Frugt. Men den er det umuligt at have Kroen. Men uden Kro er det umuligt at behage Gud. Hødmødighed og Udydighed følger ad. Ved Hødmødighed og Udydighed faaer mange menige Engle, som bered blev Djævel.

Det vilde Mønstre paa Ydmyghed er den Hæder, Jesus Kristus. Han alene er fuldkommen ydmyg og jagtmødig af Gjeret. Vi hører, at han gik ned med sine ufuldkomne jordiske Forældre og var dem underdanig.

Hvem kan vel ret udgrunde denne Gudsfrøgtighedens Hemmelighed, at Gud selv er anbetet i Kjød, og at han var sine Forældre efter Kjødets undergivne og lydige?

Opholderen lader sig styre og reagere af sine egne Stabninger, som han selv opholder.

Det sanne Lys lader sig lede af Mørket, dog kigger Lyset i Mørket og Mørket fatter det ikke.

Men naar dette Lys, Jesus Kristus, er det eneste fuldkomne Billede paa Ydmyghed, saa er han dette dog paa en saa fuldkommen Naade, at det er vankekelig for det ufulde Gaa at se og betragte dette glimrende Billede. Det er som at stirre mod den vendende Sol. For at se dens Skikkelse maa der lægges noget mellem det høje Lys og den straalende Glands. Saaledes ogsaa, naar vi vil betragte Herlighedens Afstand og Kærlighedens Sol som et Billede paa Ydmyghed. Den er saa straalende og lyslig, at vi ikke kan udholde at se den. For Grund af vor syndige Svagheit ser vi kun Indlednings og erkjender sandheden nu blot Stulser af Guds Egenkaber. Naar vi saa vil lære at se og erkjende, hvorledes den Kristi Egenkaber eller Mandens Frukt, Ydmyghed, skal være beskaffen, da tjener Guds Børn i Skriften just som Guds Medarbejdere har været, at de afbilder for os, hvorledes Ydmygheden strer sig heds dem, som er blevet delagtige i den guddommelige Natur.

Hvorfor kan man da hende den rette guddommelige Ydmyghed, som er Mandens Frukt? Regle diglige Hæderlegne skal vi der søge paa.

1.) Den ydmyge Sjæl glemmer ikke sin forrige Sædelighed eller sin forrige Jantmet. Hjælpen af de største indre Gaver og udbortes Selvgjerninger snarere forstærker denne Erhædering og Hæder.

2.) Den anden Egenkaber ved Ydmyghed er, at den overfor sin egen Kærlighed, medens den holder paa og lever alene af en anden, nemlig Jesu Kristi Kærlighed. Saaledes agter Paulus sig for Lab, Slæde og Skær, for at han kunde finde Kristus og have alle sin Kærlighed, den af Voden, men den ved Jesu Kristi Kro, Kærligheden af Gud formiddelt Kroen, Phil. 3, 8.

3.) Guds kaldet sin egen Kærlighed et betinget Hæder. Guds Naade og frie Gave alene pusses af alle ydmyge Sjæle som bered herlige Haand og fæste-Byg.

Derfor udrøber han i disse mærke-

lige Ord: „Jeg elendige Menneſte, hvo skal fri mig fra dette Dødens Begreb.“ Rom. 7, 24. Da han stod dette, var det omkring 14 Aar siden han blev omtrent. Han er ydmyg.

Patriarken Jakob siger: Jeg er ringere end alle de Mistandheder og af den Trofasthed, som du haver gjort mod din Tjener; thi med min Sten gik jeg over denne Jordan og nu er jeg worden til to Hæder.“ I Mosb. 32, 10.

Han mindes altsaa, trods de mange Aar og sin store Rigdom, at han engang for her som en landflygtig Fodgænger med tomme Hænder, havde blot sin Færdstaf.

David udrøber for Herrens Ansigt: „Hvo er jeg, Herre Gud, og hvad er mit Hus, at du haver gjort mig ydmygt.“ I Psal. 17, 16.

Raade og Velgjørelse gjør en ydmyg Sjæl glad, men ikke stolt. Den er mindst, naar Guds Gæder er Udsk. Den tjener sig, naar den er mest afstødt. Den er mindst, naar den er størst, i egne Dine, naar den er mest rig.

Ydmygheden er udel, forklarlig og betænkt, og giver Raad, som hin Keiserinde, Plakka, der gav sin Mand, Keiser Theodosius, dette Raad: „Kom her,“ sagde hun, „hvor du vilig var, og hvad du nu er, da skal du gøre sigtet godt og give Gud Hæder for sin for Fremme.“

De vantro er desværre alle saa forklarlig og ydmyge. De er som Roen, der glemmer, at den har været Kald. Der er desværre lidt i Kristendommen mange seadanne Riser og Balsamer, der vade i Guds Naades og Selvgjernerens sjønne Strømme uden at give Gud Hæder.

2.) En anden Egenkaber ved Ydmyghed er, at den overfor sin egen Kærlighed, medens den holder paa og lever alene af en anden, nemlig Jesu Kristi Kærlighed. Saaledes agter Paulus sig for Lab, Slæde og Skær, for at han kunde finde Kristus og have alle sin Kærlighed, den af Voden, men den ved Jesu Kristi Kro, Kærligheden af Gud formiddelt Kroen, Phil. 3, 8.

Guds kaldet sin egen Kærlighed et betinget Hæder. Guds Naade og frie Gave alene pusses af alle ydmyge Sjæle som bered herlige Haand og fæste-Byg.

Forci de ikke glemmer Hensigten fra sine forrige Sænder, er de altid vel tilfredse og glade i Guds uforkyndte Naade mod dem.

Klynt og Klage er intet Betnis paa Ydmyghed men snarere paa et ubjelt Sind. Sand Ydmyghed er frimodig og fryder sig i Gud.

Menneſter kan jamre sig meget, tale meget, gjøre meget, læse meget, høre meget, bede, sige og give meget og dog være hødmødige og udydige som Lucifer selv. Dette kan sees i de Skrifstogers og Phariseernes Eksempel.

Der er vel intet, som Menneſtet har saa ondt for at opgave som sin egen Kærlighed og sig selv. Det vil gjerne varme sig ved sin egen Jid paa sin egen Arne. Det er modbydeligt for Kjødets, at dette, som har toget sig som meget, ikke skal gjælde noget.

En Sids Egenkaber ved Ydmygheden er, at end ikke den simpleste Gjerning eller Tjeneste er under den ydmyge Sjæls Hæder, naar den kun fremmer med Guds Vilje og fremmer hans Hæder.

Hil Glæde over de herlige Ting, som den ophævede Konge, David, var ved Dagens Kri og Raadefolen, springer og danser han som et Barn. Da han straffes derfor af den stolte Dronning Michol, erklærer han, at han vil blive endnu ringere end jeg og være redelig i sine Dine.

Den store Apostel Paulus holder sig ikke for god til at udføre hvilken som helst ringe Tjeneste for Guds Sag, og siger, at uagtet han er fri for alle har han dog gjort sig til Tjener for alle, for at han kan vinde de fleste. Han er alle en Skidner, hveden de strøbelige som en strøbelig. Ja, siger han: „Jeg“ hveden alt for alle, at jeg dog endelig kan træffe nogle. Men dette gjør jeg for Evangelii Skyld, at jeg kan blive meddelagtig deri.

Der har vi et Billede af det Sandelag, som var i Kristus Jesus, da han tode Diklydens Hæder og satte sit Ud til for os alle.

En Sids og overmædte vigtig Egenkaber ved Ydmygheden er, at den er lydige mod ethvert Guds Ord og bjer sig for enhver guddommelig Sandhed, efter hvort, som Sjælen lærer den at hende. Derfor er det just, man kan hende, at man er en ydmyg Herrens Hæder. Og dette gjælder alle have de Ord, som

stemmer overens med vort Ønske, Vilje og Forstand, men alt Guds Ord, og kun fordi det er Guds Ord.

Saaledes var Patriarkerne og Profeterne; saaledes tænkte ogsaa Eli, endog da Herrens Straffedom faldt over ham. Gudhengiven siger han: „Han er Herren, han gjøre, hvad som godt er for hans Øine.“

Dersom vi dette Aar kan vokse og tiltage i sandan Ydmyghed, da skal det gaa os vel, og vi skal ikke saa let forvildes hyerken af Djævelens, Verdens eller vort Kjøds Bedrageri.

Denne kostbare og sjældne Perle, sand Ydmyghed, tilønskes alle Læsere.

Reformationens Jædsfærlige i Danmark.

(Næsten efter Dr. Leuber Rosen, af 1889.)

Efter Herredagen i Odense 1527 har de evangeliske mere fri Raadighed, nu adbrøder de nye Ideer sig med hurtige Skridt.

Særlig fra to Punkter i Riget udgaar den reformatoriske Bevægelse, nemlig fra Malmö i Skåne, hvor Hans Mikkelsen havde været Borgermester, og Viborg i Jylland, hvor Hans Tausen var bleven sendt.

Hans Mikkelsens Oversættelse af det nye Testamente gjorde uden Tvivl sit til, at Reformationen fik saa fast Hold i Malmö, eftersom han der havde mange Venner, der med Iver søgte at udbrede hans Oversættelse blandt Borgeme. Den første, som offentlig optraadte mod Papismen i Staden, var Klaus Mortensen Tøndebinder eller Bødker. I Begyndelsen talte han til Folket fra nabens Mark, men snart maatte Gejstligheden paa Borgernes Forlangende overlade ham en af Kirkerne. Til ham sluttede sig en Hospitalittermunk, Hans Spandemager, ligesom Byens Borgermester, Jörgen Kok eller Mynter (Myntmester), var hans og Reformationens fuldtro Ven. Bevægelsen blev snart saa stor, at Biskopen i Lund, Aage Sparre, maatte rejse til Byen for at stævne Lederne for sig, men de andsede det saa lidet, at de tvertimod „raabte og skreg paa Prædikestolen værre end nogeninde“ de tre Dage, Biskopen var i Byen.

Snart saa de evangeliske sig i Mangel af faglig tilkennede Guds Ords Forkyndere. De fik derfor Kongens Tilladelse til at oprette en Prædikeskole i Malmö i Aaret 1529. Ved denne Skole blev Frants Vormorsen, født i

Holland, men som lidet Barn indvandret til Danmark, Lektor. Han var en af Paul Elliesens Disciple, men blev ikke som han staaende paa Halvvejen.

Allerede før Frants Vormorsen begav sig til Malmö fra Kjöbenhavn, hvor Kannikerne havde forbudt ham at bestige Prædikestolen, havde han oversat Davids Salmer, som blev trykt i Rostock 1528. Samtidig udgav Klaus Mortensen en dansk Salmobog, der blev trykt i selve Byen paa Bogtrykker Oluf Ulriksens Bogtrykkeri. Ligeledes udkom en dansk Messe-bog og dansk Daabs- og Ægtevielsesritual nærmest efter Luthers tilsvarende tyske Udgave. I det hele udkom der en hel Mængde reformatoriske Skrifter fra Olufs Trykkeri, idet han selv var en meget ivrig Ven og Befirer af den lutherske Tro.

Der blev nu ogsaa sørget for Forplejning af Menighedens syge og fattige, tildels ved at lægge Beslag paa nogle af de til Klosterene hørende Bygninger. Da Byraadet gjerne ønskede at komme i Besiddelse af Klosterne, foreskaldt der i den Anledning mange Rivninger. Efter en Disputats mellem Munkene og de evangeliske Lærere forbød Borgermestere og Raad Munkene at ligge og holde offentlige Messe. Helligaandsbrødrene blev derpaa efter et, efter alle Kunstens Regier opført, Slagsmaal mellem Partierne i Begyndelsen af November 1529 fortrængt fra sin Kirke og Kloster, medens Graabrødrene holdt sig til ind i 1530, mens under meget Tryk.

I det heletaget kan Reformationen siges at være fuldblyrdet i Byen ved Begyndelsen af 1530, idet de sidste Levninger af den gamle Kirkeforfatning da vare afskaffede. Paulus Ellis betegner da ogsaa Malmö ved denne Tid som „en Hule fuld af kirkeranende frafaldne.“

Ligesom Malmö i den sydøstlige Del af Riget var Hovedgangspunktet for Reformationen, saaledes var Viborg det i den nordlige Del. Her møder vi Hans Tausen, den Mand, som blandt alle Danmarks Reformatorer indtager den første Plads.

Som allerede omtalt var Hans Tausen sendt til Viborg for, at Forstanderen for det derværende Jehanniterkloster, den lærde og veltalende Peder Jensen, skulde søge at faa ham til at afstaa fra sine kjætterske Meninger. Hans Tausen, der nylig af Prioeren for Autvorskovkloster var bleven anset som dets Prædikant og Læsemester, lod nemlig i en Præ-

diken, han holdt Langfredag, sin Hengivenhed for den lutherske Lære komme til syne. Prioeren satte ham nu i Klosterets Fængsel, men da han ikke selv ansaa sig for volosen til at overbevise ham, sendte han ham som allerede omtalt til Peder Jensen, der lod ham indesperre, da han tænkte at bøje ham med Strengthed. Dog da Hans Tausen fandt Anledning til at prædike for Folket, der samlede sig i Mængde uden for det Kjældervindue, hvor han var fængslet, indsaa Prioeren, at han intet kunde udrette ad denne Vej. Han forsøgte derfor en mildere Fremgangsmaade, idet han fra nu af gav ham Lov til at prædike i Klosterkirken hver Søndag Eftermiddag. Imidlertid samlede Tausen her en saa stor Tilhørerkreds, at Herr Peder snart angrede sin Eftergivenhed mod ham og atter tænkte paa at kaste ham i Fængsel. Hans Tausen, der forudsaa Faren, paakaldte i Slutningen af en af sine Prædikener Borgernes Beskyttelse. De vare ogsaa straks rede til at beskytte ham, og omkring af en talrig Skare begav han sig til en af de mest ansete Borgers Huse, hvor han nu aflagde sin Ordensdragt og i det hele sagde sig løs fra Klosterlivet.

Fra nu af var han ikke alene om Arbejdet. Til ham sluttede sig nu Jakob Skjønning, Kannik i Viborg, og Jörgen Sadolin, der ligesom Tausen havde studeret i Wittenberg. Fremdeles udnævnte Kongen ham i 1528 til sin Kapellan med Tilladelse til at forblive i Viborg og virke „som Friprest“. St. Hanskirken, hvor han nu prædikede, blev snart for liden til at rumme hans store Tilhørerkreds, der voksede Dag for Dag. Efterat han derfor en Tid havde prædikeret fra Kirkens Taarntårn til Mængden, der samlede sig under aaben Himmel paa Kirkegaarden, besluttede hans Tilhørere at tage den store Graabrødrekirke i Brug. Munkene satte sig til Modværge, saa at Borgerne med Magt maatte tage Kirken i Besiddelse. Biskopen, Jörgen Friis, tabte nu Talmødigheden og sendte en Dag, medens Tausen prædikede, bevalmede Mand ind i Kirken for at gribe og fængsle ham. Dog tabte han ikke Modet, men svarede „jeg staar her i en større Herres Tjeneste, naar jeg har forrettet den, skal jeg indfinde mig hos Bispen“. Da han saaledes nægtede at følge straks, truede de med at øve Vold men Borgeme tog til Modværge, og drev Bispens Mand paa ringt. Fra nu af var Tausen stadig omgivet

Telephone Parkla

KRAABEL & ERICKSO

Dealers in
Groceries, Provisions
Flour, Feed,
Teas, Coffees
Crockery, Glassware,
Hardware, Tinware,
Patent Medicine etc.
PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTM,
PARKLAND, WASH.

Dealer in General
Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

University students and others in need of school supplies or anything else in our line will find it to their advantage to call and inspect our stock of goods. The bottom prices on the same will surprise you.

We deal in GOODS not TRASH and believe the masses will patronize the house that sells the best goods for the least money.

H. V. ROBERTS,

Candlemaker.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give us a call.

**Abstracts
of Title,**

for all Lands in Pierce County

Furnished by

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St. & Pacific Ave

Telephone 101. Tacoma, Wash

af hengivne Borgere, der beskyttede ham mod al Overlast, saa at man for Fremtiden kunde virke mere uforstyrret.

I 1529 fik Byens Borgere Kongens Tilladelse til at nedbryde alle Klostre og Kirker med Undtagelse af Grabrødrenes og Sortebrødrenes, hvor Hans Tausen og Jørgen Sadolin ansattes som Sogneprester.

Her ved Sortebrødrenes tidligere Kirke foretoges den første evangeliske Ordination i Danmark, idet Hans Tausen her indviede Sadolin til Præst.

Fra nu af blev Gudstjenesten indrettet efter evangelisk Mønster. Alene Domkapitlet vedblev at holde katolsk Gudstjeneste i Domkirken. Kirkeformationen maa derfor for det væsentligste siges at være gjenneført i Viborg omtrent saautidig som i Malmö.

(Mere.)

Nu maa Luther Seminar gjenopbygges.

Ny Plads for vort Seminars Gjenopbygelse er nu valgt, og man vil nu rundt omkring i vort Samfund tage fat paa Indsamling af de fornødne Midler til Opførelse af en passende Bygning, hvor vore vorlende Præster kan uddannes.

Skal ikke ogsaa vi i Pacific Distrikt nu tage os sammen og være med at opføre denne vigtige Profetskole? Det vil uden Tvivl for mangfoldige af vore Læsere her paa Vestkysten være haade første og sidste Gang i vort Liv, vi faar Anledning til at være med at bygge vort Presteseminar. Har vi da Raad til at lade denne Anledning gaa forbi uden at gjøre det gode?

Den som vil være med at lægge en eller flere Stene til Bygningen, kan sende Pengene til Mr. G. O. Rustad, Decorah, Iowa. Han er nemlig Samfundets Kasserer. Synes nogen, at det er bekvemmere at sende Pengene til os, da skal vi nok tage mod dem og sende dem strax til Rustad. Det skulde glæde os meget, at se mange Kvitteringer fra vort Distrikt.

Du kan gaa ud fra, at dette bliver sidste Gang i dit Liv, du faar Anledning til at gjøre denne gode Gjerning for Guds Kirkes Sag. Vil Du da ikke benytte denne Anledning? Isaaftald vil Herold minde dig om dette Ord: Hvo som ved at gjøre vel og gjør det ikke, ham er det Synd. Vil du da gjøre dette med Vidende og Vilje?

Parkland Hjælpeforening.

Den 6te Jan. (Helligtrekongersdag) dannedes en Forening her i Parkland, Wash., paa 12 Medlemmer, med det Maal forøje, at udruste en eller flere paa-lidelige Personer at reise til Alaska for at søge, paa en frlig og gudvelbehagelig Maade, at udvinde noget af den store Rigdom, som der findes, enten ved selv at grave Guld eller arbejde for andre for Daglon, eller paa anden Maade.

Det besluttedes, „at Halvdele af den hele Fortjeneste gaar til dem, som reiser til Alaska, og efterat Selskabet er betalt tilbage, det som det har udlagt, gaar Resten til P. L. U.“

Fleere udtalte, at om de ikke har Penge at yde Foretagendet, saa vilde de dog støtte det paa andre Maader, om de kan, da de ansaa det for et idelt Foretagende. Forhaabentlig vil ogsaa andre slutte sig til Foreningen.

En Komite af 3 blev nedsat til at udarbejde Bilvoe for Foreningen. Naar dette er gjort, vil de, som har tegnet sine Navne, møde sammen, og da vil Foreningen faa et Navn. Foreløbig har jeg tilladt mig, at kalde den: „Parkland Hjælpeforening“, af 2 Grunde:

1. fordi den har sat sig som Maal, at hjælpe slickkelige Personer, som ikke har Midler selv, at komme op i Guldfeltet og prøve sin Lykke, og med Guds Hjælp, forbedre sine timelige Kaar, og

2. at Skolen kan faa nogen Hjælp, saa at dens Gjæld maa blive betalt, og at den kan faa nogen Driftskapital. T. L.

Æren og huse moder.

En skolegut stjal en tavle fra en af sine skolekammerater og bragte den hjem til sin moder. Estedenfor at straffe ham opmuntrede hun ham tvertimod til at blive ved. Da drengen senere i tiden var bleven voksen, begyndte han at stjæle ting af større værdi, til han endelig blev greben paa forsk gjerning og bunden ført ud for at henrettes. Da han saa, at hans moder fulgte med i stemmen, jamrende og slasende sig for brystet, bad han om lov til at hviske hende et ord i øret. Da han nu hurtig kom hid og holdt sit øre hen til sin søns mund, greb han hendes øreflip fagmellem sine tænder og bed i den. Da skreg hun dygtig, og mængden samlede sig om hende og forholdt den vanartede

søn hans skjendsel. „Har ikke dine forrige slette strøger været nok, siden din sidste handling er at mishandle din moder?“ raabte de til ham. Men han svarede: „Det er hende, som er naarsag i min ulykke; thi hvis hun den gang, da jeg stjal min kammerats tavle og bragte hende den, havde givet mig en god dragt prygl, saa vilde jeg ikke vokset op i last og nu dø med skam.“

Ætop.

Behjendtgørelse.

Alle Præster i Pacific Distrikt af den Norske Synode anmodes herved om at indsende sine Indberetninger og Parochialrapporte til Pastor L. C. Foss, Stanwood, Wash., og ikke til mig.

B. Harstad.

Fader bad.

Jeg husker det saa tydeligt, som var det i Gaar, skönt jeg dengang kun var et Barn. Der havde en Aften været en Del Venner samlede i mine Forældres Hjem til Opbyggelse, og vi havde haft det rigtig hyggeligt og velsignet. Da Venerne skulde skilles, var der en, som sagde til min Fader: „Vil du slutte af i Aften, Søren Madsen?“ — „Nej, det maa du hellere gøre, Jens Peter,“ svarede min Fader. — „Nej, gør du det nu i Aften,“ svarede den anden, og Fader sluttede da med Bøn. Det var første Gang, at Fader havde holdt Bøn uden for sin Families Kred; men for os Børn var det noget saa dejligt at høre Fader bede, at vi aldrig havde oplevet saa lykkelig en Time ved vore Opbyggelsesmøder.

„Tänk! Fader bad i Aften,“ sagde jeg til min Søster, da vi kom i Seng, og vi havde ikke elsket Fader saa meget, som vi gjorde det den Aften.

Nu, jeg tænker, at Disciplene havde haft en saadan Bønne-stund sammen med Jesus, da de kom frem med deres Forlangende: „Herre, lær os at bede“. De havde følt, hvor godt og velsignet det var at kunne gennem Bønnen træde frem for den himmelske Fader og hente Naade og Fred for deres Hjerter. Og det skulde være paa den Maade, Forældrene lære deres Børn at bede, at de bede saa edes, at de smaa selv faa Lyst til at tale til den kære Gud i Himmen. Det er langt bedre end at lære Børnene en Bøn udenad, medens Fader og Moder ikke selv bede.

(Eft. „Motersmaalet“.)

THE RED FRONT

„Zee“ med et fast Bager af Bætt
11 a b e r bekenende af de
aperte og moderne

Cutaway Suits
Single Breasted Sack
Suits
Double Breasted
Sack Suits
Round Cut Suits

Clay Woofeds, Serges og
Casjimere smagfulde
og saffe Mönstre.

Intet Prolet, ingen falske Vaakande,
Intet Humbung'alg. Særlig
af de bedste, som kan rehol-
des for Penge og Ljæbe
for Roustant.

Om, se og overbevis dig om, at du
dog og kan finde Bæret til Præst,
som er værkt et Kjønte
Opmærksomhed.

„Men's Suits“ fra \$3.50
og opover

The Red Front Clothing &
Shoe Company.

1310 Pacific Avenue,
Hans Vertikson, Bestyrer.

J. M. Arntson,
North Sagsfører.
Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter,
Kontor: Effjæder, Rentekontor, m. m.
Rooms 217-219 Nat. Bank Com. Bldg.
Cor. Pacific Ave. & 13th St.
Tacoma - - - - - Wash.

Student-
Supplies
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

926 Pac Ave. Tacoma, Wash.

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities
for the execution of Print-
ing in foreign languages

Students' Corner.

Edited by the students of Pac. Lath. University.

Editorial: Ludvig Larson.
Personal: Alice Skorgen.
Literary: Anna Leque.
Exchange: Ludvig Brevig.
Music: Anna Knutson.
Local: Holger Jørgenson.

Editorial.

According to a decision made when the "Students' Corner" was introduced into the Herald the faculty has now appointed a new staff of editors for the winter term.

The appointment of a new staff was not because the old one was not capable of doing the work as well as the new one, but as we are all students and have other duties to attend to, it was made in order that all the work connected with the "Students' Corner" should not fall on the same persons.

As we are all inexperienced in this work, and our education is yet very limited we cannot promise to do anything very great, but we will do our best, and with a little forbearance on the part of our readers we hope everything will turn out all right.

The old year, with its many joys and sorrows, with its many victories and defeats has passed away and we have entered into the new year to continue the race of life.

As we look back upon the old year and think of all the time that has passed, and how little good has been accomplished, how much time has been spent in idleness or in doing useless things, to the benefit of no one, we are very much inclined to wish that we could live the time over again, and fill it with good deeds for the benefit of our fellow creatures and ourselves.

We have been going along thinking as we went, of all the good we were going to do before the old year came to an end, feeling it to be our duty to do them; but the old year has passed and many of them are still undone. We have been putting them off, from one day to another, saying to ourselves: it is no hurry, we have lots of time; till at last it is too late.

The past is buried, and what has been done in the past can never be undone. The present is with us, at our disposal, and we must make use of it while we have it, for that too will soon be

of the past. The future is before us, but we can count but little on that, as it is not in our possession and we do not know that it ever will be.

Seeing how time flies, we must do our duties to-day, now, at the time they are presented before us and not put them off till to-morrow.

We must make our duties our pleasures and attend to them first of all. If we put them off till to-morrow, how do we know that they ever will be done? To-morrow we may have other duties that will interfere, or there may be other things which may prevent us from doing to-morrow what we should have done to-day.

It is but a matter of a few years till our time of life will be up, and if we wish to make a mark in the world we will have to begin now if we have not done so before. If we wish to realize the ideals which we have so long been dreaming of, we have no time to waste in idleness, we must go to work at once and never put off till to-morrow what we might as well do to-day.

"Rich gift of God! A year of time."

Locals.

Several new students arrived here last week.

A sidewalk is being completed from the meat market to the depot.

Dr. Rynning's house narrowly escaped destruction by fire one day last week.

A telephone line will soon be completed from Kraabel & Erickson's store to Fern Hill. This will be a great improvement, in case of sickness, as it gives us direct communication with Dr. Rynning who lives there.

One of the students is studying mineralogy and assaying in Tacoma. We do not know whether he intends to become a professional assayer or not.

Prof. Hong delivered a highly interesting lecture on memory, which was greatly appreciated by the audience. In the course of his remarks he showed that memory is one of the highest faculties with which we are endowed, as it is through memory that we retain impressions of all that was dear to us in times gone by. It also helps us to guide our future actions by our past

experience. In this way it serves us as a book of reference.

Several methods were cited by which the memory could be improved. Close attention to the subject in hand develops good memory.

In fact, interested attention is the father of good memory.

Exchanges.

There is no education like adversity.

No matter what the rank may be, the lover of books is the richest and happiest of the children of men.

Glory seldom troubles a man while he lives, but after the funeral it comes around and keeps the flies off his memory.

After Jimmy had attended school a few days he begged to stay home. "Because", said he, teacher says we mustn't talk and I'm so tired of whispering. —Ex.

Germans objecting to the habit of holding their hands in the pocket formed a society, the Antihandtaschenhaltenverein. —Ex.

Divided presence. An Irishman got out of his carriage at a railway station for refreshments, but the bell rang and the train left before he had finished his repast. "Hold on!" cried Pat, as he ran like a madman after the train: "hold on, ye could stame injin, You've got a passenger on board that's left behind!" —Home Jour.

A little boy came to school for the first time. The teacher, to encourage the children to speak, asked them simple questions, such as, "How many feet have you?" etc. The cautious little man, however, listened without saying anything. At last the teacher, noticing this, said to him, "How many feet did you say you had?" Afraid of committing himself, he said, "Please, sir, I didna say I had any." —Home Jour.

Where the Japs are wrong. A Japanese invitation to dinner is a curious instance of the difference between the etiquette of the orient and the etiquette of the occident. Here is a form not unusual: "I beg your pardon for insulting you by begging your company at my house to dinner. The house is small and very dirty. Our habits are unpleasant, etc." —Home Jour.

Have faith in yourself; believe that also your feelings may be right and healthy and that your opinion may not be entirely worthless. It is no shame to say and do anything that may be out of the ordinary; nay, rather, it is an honor to have sufficient courage and mental vigor to be independent. —Sen. E.

Personal.

Many of the students spent the Christmas vacation in Parkland. Most of those who spent the vacation at home, have returned, and many new ones have arrived.

Mr. J. L. Riseland who has been employed in Tacoma, has returned to Parkland to attend the University.

Mr. B. Barnes one of the leading members of the Lyceum, and a student in art, is to leave for Alaska on the 15th inst.

Miss Lena Sterla left for Tacoma on Monday last to secure work.

Miss Julia Langsaw from Silverton is visiting in Parkland.

Mr. I. Larsen and family who came here from Silverton, have moved into their new home.

During the Holidays Mr. and Mrs. Lanke were visiting their daughters who reside in Seattle.

Sunday last, Miss Sina Olsen was visiting some relatives in Ballard. She reports a very pleasant time.

Julia Sathra left for Stanwood on Monday last, accompanying Mr. Evenson and family who for some time have been guests at the home of Mr. Sathra.

Address.

(Delivered on the 31st of Oct. '97. by N. J. Hong.)

Ladies and Gentlemen,

On the 18th day of April, 1521 Martin Luther stood before the Diet of Worms and uttered the following protest: "Since your most serene majesty and your high mightinesses require from me a clear, simple and precise answer, I will give you one, and it is this: I cannot submit my faith either to the pope or to the councils, because it is clear as the day that they have frequently erred and contradicted each other. Unless, therefore, I am convinced by the clearest rea-

ing— unless I am persuaded by the means of the passages I have cited— and unless they thus render my conscience bound by the Word of God, I cannot and I will not retract, for it is unsafe for a Christian to speak against his conscience. Here I stand, I can do no other. May God help me! Amen!"

Thus spoke a monk to the emperor, to the representatives of the pope and to the mighty ones of the nations. History can show but few occasions as momentous as this one. Alone, before this august assembly, stands the man whose speech and writings have stirred the heart and mind of Europe. The pope had placed him under an interdict and forbidden him to associate with his fellows, and now he appears freely and publicly before the most distinguished assembly that ever met. The pope had condemned him to eternal silence, and now he is heard by thousands from the remotest parts of Christendom. And the bold words of truth which he uttered on this memorable occasion are even to-day reverberating from one end of the world to the other. In these words Luther voiced, first of all, his protest against the official priesthood of Rome and the power it had usurped over the conscience of the individual, a power which it had exercised over the Christian world for centuries. In these words he asserted the great truth, so generally recognized now, that the individual is directly responsible to his God, and not to any man or set of men, as intermediaries, whoever they might be.

But while Luther's protest against the spiritual tyranny of the Roman clergy was his principal one, it was by no means his only one. His great and distinctive mission was the reformation of the church. But Luther was more than a reformer of the church. He was a reformer of the German people and a powerful opponent of the political supremacy of Italy.

Ever since the time of Hildebrand, who ascended the papal chair in the year 1073, the Italians had, as a rule, been the leaders in European affairs. Before this time the German emperors appointed or deposed popes at will and took an active part in the distribution of clerical offices. Hildebrand and his successors changed all this, and made emperors and kings the obedient servants of the Roman pontiff.

They appointed Italians to the principal offices; they set aside the German language, and made Latin the official language in the courts of justice and in the church of God.

Against this political usurpation Luther raised his mighty voice. He was a genuine Saxon and intensely national. He roused the entire German people from their long political torpor. He pointed out to them their special mission; he rallied them around a standard and made them conscious of their national unity. The time had come when the German people should free itself from the social and political restraints imposed on it by bigoted Italy; the time had come when it should begin to develop its rich gifts and grand institutions along its own national lines. This desire, which for generations had lain dormant in the heart of the German people, now found its spokesman in Luther, the monk from Wittenberg. Through him the German people again spoke after a silence of centuries. Every true German felt that Luther was indeed his brother, who voiced his thoughts and championed his rights. "What a wonderful man is Luther," says Melancthon, "when he preaches we doctors appreciate the truth he utters, and still his language is so simple that even the most ignorant farmer understands every word he says." And what was the secret of his wonderful power? He loved his people and spoke to them in their own language. He wrote hymns, and for this he employed his dear German tongue. He translated the Bible, and he made the strong German language express its divine truths. Considered from a purely social or national point of view Luther's work was a demand for the recognition of German worth and German independence. It was an effort—and a successful one—to unite the scattered tribes of the German people by the sacred ties of a common language and a common faith.

But it was not Germany alone that obtained political, social and religious blessings through the Lutheran Reformation. Luther's doctrine found adherents in every part of Europe, and his bold plea for liberty of conscience and freedom of speech became the signal for a general revolt from the authority of Rome, first from its spiritual and then from its political supremacy. For it is a fact well worth noting, that the

introduction of a pure religion, and the general acceptance and practice of it are nearly always the forerunners of social and political reforms. Social oppression and political tyranny can not long exist in a land where the mind and heart of the people have become open to the truth that there is no respect of persons but that all men are equal before God.

But the introduction of these new ideas was not accomplished without a struggle. As the progressive principles of the Reformation began to take root they came into collision with some of the notions which already existed. In Spain, Portugal and Italy the new movement was early crushed. In the Scandinavian countries it met comparatively little resistance. In England, Scotland and France it had to make a long and stubborn fight before it finally gained the ascendancy. And this struggle is of special interest to us who now inhabit the continent of North America, for it has had a great deal to do in making our institutions what they are.

While Luther was yet a boy Columbus had discovered the New World and taken possession of it in the name of the king of catholic Spain. When Luther had grown to manhood and was striking blow upon blow against papacy in the Old World, the ignorant and greedy adventurers of Spain who were scouring Mexico and Peru in quest of gold and booty were doing all in their power to establish it in the New World. In South and Central America they succeeded only too well, a fact to which the miserable and degraded condition of their people bear ample witness to-day. But Spain claimed the whole of North America, and at a very early date began to make settlements along its south-eastern coast, long before any of the other European nations had attempted to colonize any part of it. At this time it seemed as if papacy, while it was losing ground in Europe, had the best possible opportunity of establishing its power in America. And had it succeeded in doing this it is almost certain that the condition of our country to-day would have been very little different from that of the republics of South and Central America with their ignorance, superstition and crime.

But God had decreed it otherwise. The very opposition which the Reformation met in England,

Scotland and other European countries became the means by which it was promoted here. "The Reformation," says the historian Bancroft, "which brought about a conflict between the English dissenters and the hierarchy of England, colonized New England". But unlike the ignorant and brutal Spaniards, these dissenters came, not in quest of gold and booty, but having been oppressed by a tyrannical government at home they came to the shores of America to seek freedom of thought and conscience. I need not here recount the hardships and sufferings they endured. I need not dwell on their simple faith and austere lives. Suffice it here to say that the result of their efforts was the establishment of a government where the principles of the Reformation should reign, the building of a nation which should become the home of the oppressed from every land.

With the Puritans from England and the Huguenots from France came large numbers of Protestants from Germany and the Scandinavian countries. They were, as a rule, men and women who combined sturdy energy and untiring diligence with an intense love of personal liberty, and religious devotion. They brought with them their Bibles and their catechisms to teach themselves and their children the duties of a true citizenship, and by means of these powerful influences they have greatly aided in developing and strengthening our institutions.

It is to-day three hundred and eighty years since Luther nailed his ninety-five theses to the church-door at Wittenberg. During this time the world has taken immense strides in almost every direction. And nowhere has greater progress been made than in our own country. If any one should desire to know the chief reason of our marvelous development my answer would be this: The religious, social and political blessings of the Lutheran Reformation first spread from Germany to the other European countries, and from there they were brought to us; and thus we may truly say "that we owe, under God, all our free institutions to Luther's Reformation of the church."

Børnefest og Juletræ i Skovvood.

Nytaarsdags Aften havde vi en meget hyggelig Børnefest i Kirken. Menighedens Kvinde-

PACIFIC HEROLD

udkommer
hver Fredag

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
PARKLAND, WASH.

Redaktør:

Rev. B. Harstad.

Abonnenters Vilkaar:
Et Aar i Forskud 50 Cts.
Et Aar til Danmark eller
Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T. Larsen, Parkland, Wash. Man bør helst sende Penge i Money Order, som lyder paa Parkland, Wash.

forening havde givet 20 Dollars til Julegaver for Søndagskoleens Børn. Foruden Skolebørnene og deres Forældre kom ogsaa mange fra By og Land, saa den rummelige Kirke var fyldt indtil Trængsel. Pastor Foss og J. Holte holdt Taler, hvori de fortalte om Julefestens herlige Betydning. Derefter kom Børnene og sang mange Vers af de skønne Jule-Psalmer, og deklamerede sine Stykker. Saa blev Træet løst. Gaverne bestod, foruden i Candy, ogsaa i Bøger. De større Børn fik hver et Nytestamente, hvoraf over 2 Dusiner uddeltes. De mindre Børn fik en kortfattet liden Kirkehistorie. Dersom vort Samfunds Kvinder vilde gjøre, hvad de kunde for vor Kirke, hvilken løftende Magt vilde det ikke blive? Stanwood Kvindeforening har udrettet meget godt. Gjør Da ligesaa. X.

Et Advarsel.

Det er maaske Almenheden mer eller mindre bekendt, at der er en Bog, som kaldes „Mesmerism og Hypnotism med Plan.“

Dette er en meget farlig Bog, da dens egentlige Opgave bestaar i at bestyrke vanire Mennesker i sine Vildfarelser. Thi denne Bog siger, at Jesus Kristus kunde ikke gjøre Mirakler mere end andre Mennesker.

Saa dan frek Løgn for dem, som er bedre beffattet i den hellige Skrifts Sandheder, er nok til at forkaste Bogen med en Gang. Men vi maa erindre, at Vantroen er meget almindelig i vore Dage. Naar vi da tager i Betragtning, at Djævelens Løgn, og den hellige Skrifts Sandheder er saaledes blandet sammen, at alt kaldes

lige godt, saa kan vi straks se, at det er en farlig Bog. Da jeg har gransket denne Sag mere end nok, føler jeg Trang til at sige, at Mesmerisme er det samme som Trolddomsvæsen eller Gjøgleri, hvilket er os forbudt i Bibelen, men at Haandspaalægelse til at kurere baade aandelige og legemlige Sygdomme, ikke er forbudt.

Derfor lader os erklære vor Arvefiende, Djævelen, Krig. Ved Hjælp af Klippen, Jesus Kristus, som skal være vort Panser, skal vi nok vinde Seier og sønderknuse Slangens Hoved.

Ønskende Bladets Redaktion, samt dets Læsere, et i Gud velsignet Nytaar tegner jeg mig

Gustav A. Skugrud.

Tacoma Marked.

HVEDE,
Club.....pr. Bushel 73 Cts.
Blue stem..... " " 78 Cts.

HAVRE, HØ ETC.

Havre, hvid, pr. Ton \$18 til 19.50.
Hø, Timothy " " \$9 til 16.00
" Kløver " " \$14 til 15.00
" Alfalfa " " \$12.00
Halm " " 6.00
Majs " " \$19.50
Bønner " " 1.87
Torrede Erter " " 1.75
Grønne " " 2.50
Humle.....pr. Pund 8 til 14 Cts.

FLOUR.

Olympic.....pr. bbl. \$4-50
Swan..... " " 4.40
Snowball..... " " 4.30
Idaho..... " " 4.10
Winner..... " " 3.65
Daisy..... " " 3.65
Big Bend..... " " 4.10
Havremel..... " " 4.10
Rugmel..... 100lb 2.25

FRED.

Knaust Byg pr. Ton. \$30.50
Bran " " 16.00
Shorts " " 18.00
Hvede " " \$24 til 25.00
Chicken feed " " \$22 til 23.00
Chops " " \$18 til 19.50
Knaust Majs " " 21.50
Oljekage " " 35.00

POTETES.

Barbancks pr. Ton fra 11 til \$14
Galrod pr. 100 Pund 40 Cts.
Rødbeder " " 50 Cts.

Fra flere Kanter.

Nyeste Nyt fra Parkland.
Pastor og Fru Harstad ønskes tillykke med den flinke, lille Borgerinde, som kom til Parkland tidlig Tirsdag Morgen. „Herold“, saavel som alle paa

Parkland byder Borgerinden velkommen, samt ønsker at hun maa trives og blive stor iblandt os. „til Kristi Alders fulde Maade“. T. L.

P. Gunderson fra Stanwood, Wash. er netop reist til Norge paa en Snartur. Han ventor at være tilbage igjen i April dette Aar.

Tacoma, Wash.

Den 6 Januar, 1898, havde Kvindeforeningen i Vor Frelsers Menighed i Tacoma sit Aarsmøde hos Mrs. Sperati. Der var tilstede 19 Kvinder, alle Medlemmer undtagen en. Kvinderne i Biforeningen i New Addition blev hindret af forskjellige Grunde fra at komme, men dens President, Mrs. C. Horness, var tilstede og afgav Rapport over dens Virksomhed, siden den begyndte den 16 September.

Ved de forskjellige Rapporter viser det sig, at Foreningen i det forløbne Aar har havt 41 Medlemmer hvoraf 2 er døde, og en er bortreist. Der har været 76 forskjellige besøgende. Den har havt 21 Eftermiddagsmøder og 2 Aftenmøder. Det kan ogsaa være af Interesse at vide, at dette var det 163 Møde siden Foreningens Organisation hos Mrs. O. G. Storaasli den 23 Mai, 1889.

Indtægterne har været \$191.87 og udgifterne \$189.23. Da Foreningens Opgave er først og fremst at hjælpe Menigheden, saa har ogsaa det meste af dens Indtægter gaaet til det Øemed, nemlig \$155, hvoraf \$75 aarlig som Hjælp til Præsteløn. Kvindeforeningen har ogsaa brugt en Del til at forskønne Kirken med ny carpet, matting o.s.v. Ved dette Møde blev 2 nye Medlemmer optagne. Aarets Arbejde begyndte med godt Haab og med Bøn om Guds Velsignelse ogsaa i dette Aar. Maatte Arbejdet ske i Enighed og Kjærlighed, og maatte man lade al Smaalighed fare. Om det end kunde synes, at mere Arbejde bliver lagt paa nogle end paa andre, saa burde det dog kun virke Glæde, vidende at alt Arbejde, hvor ubehageligt og ringe det end kan være, er nødvendigt til det ene Maal at fremme Guds Menighed paa Jorden.

„Ligesaa skulle og I, naar I have gjort Alt, hvad Eder er befaleet, sige: Vi ere unyttige Tjenere; thi vi have gjort det, som vi vare skyldige at gjøre.“ (Luk. 17,10.) E. S.

Billetpriserne saavel paa Baa-

Subscriptionsudbydel

Den norske Kirkes Mission
Afrika.
af
H. J. G. Krog.
Luth. Prest.

Dette Skrift vil forsøge at give en nogenlunde fuldstændig Fremstilling af den norske Missions Arbejde i Natal og Zululand fra dens Grundlæggelse ved Biskop Schreuder indtil nu og kommer til at indeholde følgende Afsnit:
I. Schreuders Virksomhed indtil Zululandets Aabning 1850.
II. Fra 1851 til Schreuders Adskillelse fra det norske Missionselskab.

III. Schreuders missionsarbejde efter Adskillelsen.
IV. Brødrene Astrups Arbejde i Syd-Afrika.
V. Det norske Missionselskabs Virksomhed i Natal og Zululand efter 1873.

De fire første Afsnit vil udkomme i hver sit Hefte, det femte i to Hefter.

Da Forfatteren ikke er istand til at udgive Skriftet, med mindre han har sikret sig Subskribenter nok til at dække Udgifterne, samledes herved alle, som maatte ønske det, om at indsende sin Bestilling snarest muligt til Box 78, Osian, Iowa. Subskriptionen vil gjælde alle 6 Hefter; men hvert Hefte betales for sig ved Modtagelsen. 1ste Hefte udkommer, saasnart der er Bestillinger nok, og vil koste ti Cents.

Subskribentsamlere faar paa 5 betalte Eksemplarer det 6te frit.

VISELL & EKBERG,

Scandinavian Booksellers, Schoolbooks
in English and Norwegian Stationery
and Supplies. Bibles etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

DR. J. L. RYNNING

French Block, Cor 12th & Pacific Ave
Telephone Block 1391. Tacoma.

Office Hours 2-4 and 7-8 P. M.
Sundays 2-3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University,
Parkland, W. A. M.

Guitarer.

1ste Klassenes Guitarer og andre Instrumenter fabrikeres til billigste Priser.

For nærmere Underretning skriv til eller besøg G. A. Skugrud, Parkland, Wash.

* Mt. Tacoma Route *

Tacoma & Columbia River Ry.

TIME CARD. Effective Nov 9th 1897.

Going North.			Going South.				
P. M.	A. M.		A. M.	P. M.	P. M.		
5.20	12.20	8.20 Lv. Lake Park,	Arv.	11.35	4.35	7.10.	
5.30	12.30	8.30	Parkland	11.25	4.25	7.00.	
6.15	1.15	9.15	Arv. Tacoma	Lv.	10.45	3.45	6.20.

For special rates or service apply to

E. O. Erickson Agt.
Parkland, Wn.

E. G. Dorr, G. F. & P. A.
Tacoma, Wn.

Pacific Lutheran University Parkland, Wash.

Høstterminen afsluttes dette Aar Tirsdag den 21de December. Vinterterminen begynder Onsdag den 5te Jan. 1898.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tagt at forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er be-
stemt

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd; derfor læres her "Bookkeeping", Hurtigskrift "Typewriting" o. s. v.
3. for dem, som vil lære Norsk, Tysk, Latin o. s. v.
4. ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Ophold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Quod dei voluerit

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning, Kost, Værelse, Lys og Varme.

for Konfirmander og Børn

i Religionskoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

fra Tacoma til Parkland

kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Payallup Str. Car til Fern Hill og spadserer derfra.

Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til

Rev. B. Harstad.
Parkland, Wash.

Gaa til Kraabel og Erickson og smag deres Fødsild og Anchovis

Parkland, Wash., kommer sig!

Postkontoret er nu kommet i gode Hænder med E. O. Erickson som Postmester og er blevet Money order Office.

Det var dette sidste, jeg vilde henlede alle deres Opmærksomhed paa, som sender os Penge.

Nu kan man sende op til \$100 i en Money Order og bør ikke længer gjøre den betalbar i Tacoma, men Parkland, Wash. T. L.

Til dem, som har Skat at betale paa Land og Løfter i Pierce Co. Wash.:

Nu kan Skatten for 1897 betales: Vi vil ogsaa i Aar betale Skat og sende Kvittering til dem, som sender os 35 Cts. for hver Lot med nøiagtig Opgave af Lots, Blocks og Addition.

En del Venner sender os en større Pengesum, end der udkræves for Skatten, med den Bemærkning, at det som blir tilovers kan jeg beholde for mit Bryderi.

Her vil jeg bemærke, at Over-skudet gaar til Universitetskassen og kommer Skolen til gode. T. L.

NORSK UHRMAGER.

Jeg sælger og reparerer Uhre meget billigt. Kom og besøg mig.

Cor. 11 og E. St.

Tacoma, Wash.
L. O. Hulberg.

Paterst Pilgrim Hus

No. 3 State St. New York

Harvards Hus ved det nye Bussingssted for Emigranter
for Barge Office

Griffeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende

Valter E. Petersen, Emigrantassistent, træffes i Pilgrim-Hus og hjælper Emigranterne bi med Naad og Taal.

1000' Buss. fra Tacoma til Botes, Bjerger og Buss i sine Street Car til til Børn

dene som paa Jernbanen mellem San Francisco og Puget Sound er nu stagne til den gamle Høide.

Det er vel nærmest en Folge af den store Tilstrømning til Alaska, som allerede nu har begyndt, og som uden Tvivl vil blive ganske enorm i Løbet af de næste Maaneder.

Som et Bevis for, hvad Tacoma venter med Hensyn til Tilstrømningen af Folk saa vel fra Østen, som fra andre Lande, kan nævnes, at der i den allernærmeste Fremtid skal aabnes tre nye Hoteller, som tilsammen har 422 Værelser. Overalt ser man, at Folk gjør store Forberedelser for at modtage Strømmen.

Nothern Pacific saa vel som de andre Jernbaner har bestemt, at der hver Dag skal afgaa et Extratog fra Østen her til Kyaten for at bringe Guldsøgerne herad.

Mr. Bailly, den nye Eier af Jernbanen, som løber forbi Parkland, er nylig hjemkommen fra Østen, hvor han har opholdt sig en Tid. Han vil ikke udtale sig stort angaaende sin Jernbane endnu; men en Ting, siger han, er sikker: Forlængelsen af Banen skal paabegyndes i den allernærmeste Fremtid. Den Sag er altsaa sikret, men om denne Linje skal forenes med nogen anden, saaledes som Talen har været, derom vil Mr. Bailly endnu ikke udtale sig.

Fra California meldes der, at de har havt Snestorm, noget, som kun sker en Gang i mellem for Folkene der.

Der har været salmindelig koldt, men dog mener man, at Kulden ikke har gjort saa stor Skade paa Apelsinerne, som man antog i Førstningen.

Tre Vognladninger af Helleflyndere afsendtes forleden Dag fra Tacoma til New York og Boston. Fiskene er fanget nord for Vancouver, B. C.

Et brittisk Skib, „Wilhelm Tell," afsæilede forleden Dag fra Tacoma med over 174,000 bushels af Washington Hvede for Europa. Hveden havde en Værdi af 135,000 Dollars.

Mr. Anton Mortensen ved Genesee, Idaho blev forleden

uge syg og døde den 4de Januar d. a. Vor prest paa stedet besøgte ham under sygdommen, men kunde desværre ikke deltage i begravelsen, da „Modern Woodmen Logen" forestod det hele. En prest fra Metodistkirken forrettede.

• Genesee, Idaho, Jan., 5, 1898.

The Herald for this week called upon to Chronicle the death of Mrs. Emma Peterson, wife of Mr. Edwin Petersen at Genesee, Idaho. On Friday last she gave birth to a baby-boy and died a few hours later. She was buried last Sunday from the Lutheran Chapel, the Lutheran Congregation taking charge of the funeral. The chapel was beautifully draped, and many loving friends brought flowers and evergreens. A very long funeral-train followed her remains from the home to the Chapel, where a large audience already had gathered. The following were the pall-bearers: H. C. Tweedt, A. S. Haan, Martin Henry, Ole Miller, Dr. Beck and Louis Tweedt.

Rev. Christensen spoke in the Chapel, talking his text from Genesis 35th Chapter where the death of Rachel is recorded. Rev. Behrens spoke at the grave, where a trio also sang a beautiful funeral-hymn.

Mrs. Peterson was only 27 years old, she came to Idaho 9 years ago from Winchester, Wis. where she was baptized and confirmed in our Lutheran church. She leaves a husband and three young children to mourn the loss of a devoted wife and loving mother.

M. A. Christensen.

Norman, Wash.

Den 2den Januar stedtes til sin sidste Hvile paa Stillaguamish Kirkegaard Ellen Maria Nelson (født Olson). Hun var en af de første hvide Folk, som satte sig ved Stillaguamish, var født 6te Januar 1838 i øvre Romerige, Norge, og døde 30 December sidstleden. Mrs. Nelson var meget afholdt for sin Venlighed og Godgjørenhed, og hun søvnes af mange især af sine 2 Brødre, for hvem hun i lang Tid har været en dygtig Husholder, samt en Pleiedatter som Mrs. Nelson tog sig af, da denne var blot et Par Dage gammel og for hvem hun siden har været en Moder. Sorgedagstjenesten holdtes i Kirken af Pastor Foss. Han talte til den store Forsamling baade i det

nordre og engelske Sprog og kunde tröste de sorgende med det faste Haab, at hun döde i Troen paa sin Frelser. Ja salige ere de döde, som dö i Herren.

New Wheaton.

Der skjæres for tiden store kvantiteter af lumber, mest tømmer, som sendes til Duluth, Minn. Dette synes lidt rart, da jo D. ligger i et tømmerbælt; og dog er det ikke rart, naar man betænker, at Wheaton Co. har noget af det fineste tømmer i Amerika.

Andrew Sindland og familie blev optagen i menigheden Juledag, et folgeværdigt eks. for andre.

Falchaven.

Et meget pent Juletra fik menigheden istand den 28de for Søndagskolebørnene, som ogsaa blev betænkt med passende gaver. E. Jacobsen og Ole Björndahl har været lærere og kan glæde sig over, at arbejdet ikke har været forgjæves.

En Falchaven mand tog patent paa en Klondike stove for en tid siden, og nu gjøres der stover i hundredevis. Et Seattle Co. ordrede 500 paa engang og sendte til Alaska.

Wharnock, B. C.:

Den 31 Dec spæste vi poteter netop optagne af jorden.

Kvinderne har organiseret en Kvindeforening med Mrs. O. Nelson, Pres. Mrs. O. Knutson Kassører og Mrs. R. Fletcher Sek.

Sturgeomfisket har været strdeles vellykket i vinter. En mand har tjent op til \$2000, og flere andre har ogsaa gjort god fangst.

Lawrenses:

Helmer Iverson og Elisabeth Todd blev gifte den 23 Dec. O. H.

Skilt for Herold.

Past. H. Rosenquist, Baldwin, Wis. R. M. Frandsen, San Francisco, Cal. Albert Olson, Louisburg, Oreg. Past. J. A. Thorsen, Adak Anby, Rock Dell, Minn. G. Birkenes, Oslo, Minn. Peter

Smerud, Hickson, N. Dak. Past. J. D. Ylvisaker, Mayville, N. D. John Linn, Sherbrook, N. Dak. Past. O. Juul, Brandon, Minn. Ole Nordskog, Bird Island, Minn. hver \$1, Henry M. Ore, Ada, Minn. Mrs. Paul Lingen, Cyrus, Minn. Johan Kjolmo, Webster, Wis. P. L. Kinberg, Miss E. Robertson, Jens Rasmussen, San Francisco, Cal. Past. N. Pedersen, Silverton, Oreg. C. Sundet, O. A. Wisness, Hickson, N. Dak. Mrs. Mundem, Tacoma, Wash. Nels Elde, Stanwood, Wash. H. Lee, Colfax, Wis. Past. J. Waage, Sand Creek, Wis. Halvor B. Tvedten, Crookston, Minn. John Kopperdahl, Portland, N. Dak. Louis Olsen, Deer Park, Wash. I. Iverson, Van Zant, Wash, hver 50 Cts.

Størog til Pacific Lutheran University.

"Harstad Kv.-forening" Bygland, Minn. (Past. K. Hovdes Kald.) \$5, Halvor B. Tvedten, Crookston, Minn. \$5, Elsie Tvedten, Crookston, Minn. \$2, "En Ubenævent" i Parkland, Wa, \$1.00.

Parkland, Wash. Jan. 13. 1899. T. Larsen, Kassører.

Komplet Udstyr

af Sko og Støvler for Alaskafarere faaes hos vor erfarne Skohandler og Skomager S. OLSON 1119 Tacoma Ave.

Gaa og se dig ud, hvad du ønsker, og du skal se, at Olson bande har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden handlende.

S. SINLAND

Kontraktor & Bygmester Udfører al Slags Sædkerarbejde.

Husbygning en Specialitet. PARKLAND, . . . WASH.

HOUGHTON & SMITH
Printers.

Good work.
Quick work.
Prices Reasonable.

1113 C. Street TACOMA, WN.

Where is the place They Save Money

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Olympia Flour	\$1.25 per 50 lb, per bbl \$4.50
White Swan Flour	1.20 per 50 lb, per bbl 4.20
White Dove Flour	1.15 per 50 lb, per bbl 4.50
Gold Leaf Flour	1.10 per 50 lb, per bbl 4.30
Winnebago Flour	95 per 50 lb, per bbl 3.70
Big Red Flour	1.15 per 50 lb, per bbl 4.30

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Ideal which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10, per bbl \$4.30.

- 5 Gal. Kegs Gold Drip Syrup 80c.
- Fruit Jar's measure, pts 55c Qrts 65c 1/2 Gal. 75c.
- Arbuckles Coffee 15c.
- 2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckles 25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, Wash.

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Wash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 505. Tacoma Wa. h.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL. : 100,000.

- A. S. Johnson, President
- G. Steinbach, Vice President
- G. E. Gustafson, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindskæmninger.

Rykker og sælger Bøxler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt Money Orders paa alle Postkontorer i Norge, Østerrig Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Telegraf Linier. Agenter for alt ufulgt R. P. M. R. Land i Washington

::: METROPOLITAN :::
::: SAVINGS BANK :::

(Incorporeret 1899)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts

Åbent daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften

Substans Kapital	\$200,000
H. M. Cassar,	President
G. W. Guoe,	V. President
H. G. Selvig,	Cashier
D. G. Vanberhill,	Asst. Cashier.

Directors.

- Owner C. E. Stiles, G. W. Strigo, D. W. Andrew, S. E. Colms.
- Chas. Cooney, Geo. V. Eaton, V. V. Cassar,
- G. W. Guoe, D. G. Vanberhill.

5 per ct Rente

Renternes udbetaling hver 6 Måneder, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udbetales paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsfristene. Udbetalingerne paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det fulde Sprog tales.